

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ: 2457
Ημερομ. Κατάθεσης: 27/5/2026

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ
Φραγκίσκος Παρασύρης- Βουλευτής Ν. Ηρακλείου

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς την Υπουργό:

-Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης

Θέμα: «Μεγάλο αναξιοποίητο εργατικό δυναμικό-μικρές μισθολογικές αποδοχές και εξαντλητικά ωράρια εργασίας για τους εργαζόμενους»

Ο Βουλευτής Ηρακλείου του ΠΑΣΟΚ-Κίνημα Αλλαγής, κ. Φραγκίσκος Παρασύρης καταθέτει ως αναφορά στη Βουλή δημοσίευμα με θέμα : «Ουραγοί στους μισθούς, πρωταθλητές στα 48ωρα υπό τη σκιά της νέας ευρωπαϊκής κρίσης» και αιτείται απαντήσεων.

Παρακαλούμε αφού λάβετε υπόψη το επισυναπτόμενο να μας ενημερώσετε για τις συγκεκριμένες ενέργειες στις οποίες προτίθεστε να προβείτε καθώς και για τις πρωτοβουλίες που θα αναλάβετε, ύστερα και από τις έρευνες που επισυνάπτονται, αναφορικά με την αγορά εργασίας και ειδικότερα για το μεγάλο αναξιοποίητο εργατικό δυναμικό, τα ωράρια εργασίας και τις μισθολογικές αποδοχές.

Ο Βουλευτής

Φραγκίσκος Παρασύρης

Ουραγοί στους μισθούς, πρωταθλητές στα 48ωρα υπό τη σκιά της νέας ευρωπαϊκής κρίσης

Δουλεύουμε έξι και επτά ημέρες την εβδομάδα, αμειβόμαστε με τους χειρότερους όρους της ηπείρου και ετοιμαζόμαστε να πληρώσουμε ξανά το μάρμαρο της γεωπολιτικής κρίσης

Παναγιώτης Ζαφειρόπουλος

Η αγορά εργασίας στην Ευρωζώνη βρίσκεται μπροστά σε μια κρίσιμη καμπή. Οι γεωπολιτικές αναταράξεις στη Μέση Ανατολή και το νέο ενεργειακό σοκ δεν αναμένεται, προς το παρόν, να πυροδοτήσουν ένα μαζικό κύμα απολύσεων.

Ωστόσο, το τίμημα για τους εργαζομένους θα είναι βαρύ και θα πληρωθεί, για άλλη μια φορά, μέσω της ραγδαίας συρρίκνωσης της αγοραστικής τους δύναμης.

Την ίδια ώρα, η Ελλάδα αναδεικνύεται στον απόλυτο «ασθενή» της ηπείρου, καταγράφοντας ένα δυστοπικό εργασιακό περιβάλλον που χαρακτηρίζεται από εξοντωτικά ωράρια, χαμηλές αποδοχές και τεράστιο αναξιοποίητο δυναμικό.

Η ευρωπαϊκή στρατηγική: «Δεν απολύω, δεν προσλαμβάνω»

Σύμφωνα με αναλύσεις της Oxford Economics, η ευρωπαϊκή απάντηση στην κρίση συνοψίζεται σε μια στρατηγική «παγώματος». Οι επιχειρήσεις, αντιμέτωπες με τη μειωμένη ζήτηση και την αβεβαιότητα, εγκαταλείπουν τη δυναμική των νέων προσλήψεων. Ταυτόχρονα, αποφεύγουν τις μαζικές απολύσεις — μια διαδικασία δαπανηρή σε χρόνο και χρήμα — προτιμώντας να μειώσουν τις ώρες εργασίας.

Ωστόσο, η πραγματική προσαρμογή θα γίνει στους μισθούς. Όπως συνέβη και στην ενεργειακή κρίση του 2022, οι επιχειρήσεις με ήδη συμπιεσμένα περιθώρια κέρδους θα μετακυλήσουν το κόστος στις τιμές, αφήνοντας τις αμοιβές καθηλωμένες.

Η Ελλάδα καταγράφει θλιβερές επιδόσεις, συνδυάζοντας το χειρότερο επίπεδο ποιότητας αποδοχών με τα πιο εξοντωτικά ωράρια στην Ευρώπη

Αυτή η συνταγή («τα κέρδη δικά μας, οι μισθολογικές απώλειες δικές σας») θεωρείται από τους οικονομολόγους ως το «μη χείρον βέλτιστον», καθώς οι απολύσεις θα προκαλούσαν πολύ μεγαλύτερο κραδασμό στην καταναλωτική εμπιστοσύνη.

Παρόλα αυτά, κλάδοι όπως η αυτοκινητοβιομηχανία, το λιανεμπόριο και η εστίαση παραμένουν εξαιρετικά ευάλωτοι, και σε περίπτωση που τα Στενά του Ορμούζ παραμείνουν κλειστά για ένα εξάμηνο, η ανεργία στην Ευρώπη (που σήμερα βρίσκεται στο ιστορικό χαμηλό του 6,2%-6,3%) θα μπορούσε να σκαρφαλώσει κοντά στο 7%.

Το ελληνικό παράδοξο και η «χαλαρή» αγορά

Μέσα σε αυτό το ασταθές ευρωπαϊκό περιβάλλον, η ελληνική αγορά εργασίας παρουσιάζει μια εικόνα έντονων αντιφάσεων. Σύμφωνα με την Oxford Economics, η Ελλάδα διαθέτει, μετά την Ισπανία, το μεγαλύτερο αναξιοποίητο εργατικό δυναμικό (labour slack) στην Ευρωζώνη. Αυτή η δεξαμενή δεν περιλαμβάνει μόνο τους επίσημα ανέργους, αλλά και τους υποαπασχολούμενους ή όσους έχουν απογοητευτεί και έπαψαν να αναζητούν εργασία.

Η χώρα μας βιώνει ένα ιδιότυπο παράδοξο: καταγράφει υψηλότερη ανεργία (κυρίως μακροχρόνια) από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, χαμηλότερο ποσοστό απασχόλησης (μόλις 71% έναντι 76,1% στην ΕΕ), χαμηλούς μισθούς και, ταυτόχρονα, υψηλότερο πληθωρισμό.

Η ακτινογραφία μιας αγοράς εργασίας που συνθλίβει τους εργαζομένους

Οι αναλυτές επισημαίνουν ότι, θεωρητικά, η ανεργία μπορεί να μειωθεί περαιτέρω χωρίς να προκληθούν μισθολογικές και πληθωριστικές πιέσεις, καθώς η αγορά παραμένει «χαλαρή».

Όμως, τα δομικά προβλήματα είναι συντριπτικά: η απασχόληση των γυναικών είναι η δεύτερη χαμηλότερη στην Ευρωζώνη (μετά την Ιταλία) και η δημογραφική κατάρρευση απειλεί να αφαιρέσει μισό εκατομμύριο άτομα από τον πληθυσμό σε ηλικία εργασίας μέσα στην επόμενη δεκαετία.

Ουραγοί στην ποιότητα εργασίας: Η έρευνα του Eurofound

Αν οι μακροοικονομικοί δείκτες προκαλούν προβληματισμό, η καθημερινή πραγματικότητα των Ελλήνων εργαζομένων είναι απλώς αποκαρδιωτική. Η 8η πανευρωπαϊκή έρευνα EWCS 2024 του Eurofound, που διεξήχθη σε 35 χώρες, αποκαλύπτει τη σκληρή αλήθεια για την ποιότητα της εργασίας στην Ελλάδα.

Ο δείκτης της ποιότητας αποδοχών (που μετρά το ύψος, την προβλεψιμότητα και τη δικαιοσύνη του μισθού) κατατάσσει την Ελλάδα στην απόλυτη τελευταία θέση, με σκορ μόλις 52/100, αρκετά κάτω από τον μέσο όρο της ΕΕ (58) και πίσω ακόμη και από χώρες των Βαλκανίων όπως η Βουλγαρία, η Αλβανία και η Σερβία. Η ανασφάλεια χτυπάει «κόκκινο», καθώς πάνω από 1 στους 4 Έλληνες εργαζομένους δεν γνωρίζει τι θα εισπράξει το επόμενο τρίμηνο.

Εξόντωση στην πράξη: 48ωρα και 7ήμερα

Η φτώχεια συνοδεύεται από εξοντωτικούς ρυθμούς. Στον δείκτη ποιότητας χρόνου εργασίας, η Ελλάδα σκοράρει 70 (έναντι 75 στην ΕΕ), ξεπερνώντας μόνο ορισμένες χώρες εκτός Ένωσης (όπως το Κόσοβο και η Βοσνία). Μόνο το 39% των Ελλήνων απολαμβάνει το τυπικό πενθήμερο 35-40 ωρών (έναντι 51% στην ΕΕ). Αντίθετα, η Ελλάδα κατέχει τη θλιβερή πρωτιά στην υπερεργασία: το 38% των εργαζομένων δουλεύει έξι ή επτά ημέρες την εβδομάδα, ενώ ένα συντριπτικό 33% εργάζεται 48 και πλέον ώρες εβδομαδιαίως, όταν ο αντίστοιχος ευρωπαϊκός μέσος όρος είναι μόλις 11%.

Η κατάσταση επιδεινώνεται από την τεράστια ένταση της εργασίας. Σχεδόν οι μισοί εργαζόμενοι στη χώρα (48%) δηλώνουν ότι δουλεύουν σε πολύ υψηλούς ρυθμούς για περισσότερο από τα 3/4 του ωραρίου τους. Συνδυάζοντας αυτή την εντατικοποίηση με τις εξαιρετικά περιορισμένες ευκαιρίες για αυτονομία και ανάπτυξη δεξιοτήτων (η Ελλάδα βρίσκεται στην τρίτη θέση από το τέλος, μαζί με την Ιταλία), διαμορφώνεται το προφίλ μιας αγοράς που απλώς «καίει» το ανθρώπινο δυναμικό της.

Συνολικά, η εικόνα που αναδύεται είναι ζοφερή. Οι Έλληνες εργαζόμενοι καλούνται να αντιμετωπίσουν ένα νέο κύμα συρρίκνωσης των πραγματικών τους εισοδημάτων λόγω της ευρωπαϊκής γεωπολιτικής συγκυρίας, όντας ήδη εγκλωβισμένοι σε ένα εργασιακό μοντέλο χαμηλών προσδοκιών, ακραίας πίεσης και βαθιάς εργασιακής ανασφάλειας. Με την Τεχνητή Νοημοσύνη να παραμένει ο μεγάλος «άγνωστος Χ» που ίσως καταργήσει θέσεις ρουτίνας στο άμεσο μέλλον, το ελληνικό και ευρωπαϊκό εργασιακό τοπίο εισέρχεται σε μια φάση παρατεταμένης δοκιμασίας.

Πηγή:

[Redacted]

[Redacted]